

توسعه پایگاه‌های اطلاعاتی و ضرورت تدوین یک راهبرد کلان برای مدیریت اطلاعات

۹۶ دادا
سیاست اطلاعات

فصلنامه علمی پژوهشی
پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران
شماره (جایی) ۲۲۵۱ - ۸۲۲۳
شماره (الکترونیکی) ۲۲۵۱ - ۸۲۳۱
نمایه در ISC و SCOPUS .LISA
<http://jist.irandoc.ac.ir>
ویژه‌نامه ذخیره، بازیابی و مدیریت اطلاعات
ص-ص ۲۵ - ۳ زمستان ۱۳۹۰

در دو دهه اخیر، شاهد طراحی و توسعه انواع پایگاه‌های اطلاعاتی در ایران بوده‌ایم. در این راستا، بسیاری از مراکز ملی اطلاع‌رسانی از جمله کتابخانه ملی، پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات، مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری، کتابخانه‌های مرکزی دانشگاه‌ها، سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز استان آستان قدس رضوی، نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، و ... اقدام به ایجاد پایگاه‌های گوناگونی کرده‌اند تا بتوانند منابع و خدمات خود را در محیط الکترونیکی برای کل کشور و حتی فراتر از سطح ملی قابل دسترس سازند. این روند، خوشبختانه رو به رشد بوده و در سال‌های اخیر سرعت گرفته است. بهموزات آن، جامعه کتابداری نیز تلاش کرده است تا این پایگاه‌ها را مورد ارزیابی قرار دهد. در این زمینه، شاهد تعداد قابل توجهی از پایان‌نامه‌های ارشد و دکتری بوده‌ایم که هر یک به موضوع و جنبه ویژه‌ای از پایگاه‌های اطلاعاتی گرفته است. بهموزات آن، جامعه این پژوهش‌ها بیانگر آن است که پایگاه‌های طراحی شده با معیارهای کیفی و استانداردهای ساختاری فاصله دارند و بهمین دلیل، میزان استفاده از آنها و نیز میزان رضایت کاربران در حد مطلوب نیست. زمینه‌های مورد بررسی آن پژوهش‌ها بیشتر به محیط رابط کاربر، محتوا اطلاعاتی (اطلاعات کتابشناختی، چکیده، متن کامل)، روزآمدی اطلاعات، شیوه‌های سازماندهی اطلاعات (چکیده‌نویسی و نمایه‌سازی)، و مواردی از این قبیل مربوط است. از سوی دیگر، نگاهی به این پایگاه‌ها که بیشتر از طریق وبسایت مراکز اطلاع‌رسانی و یا کتابخانه‌های مرکزی قابل دسترس است حاکی از آن است که گوناگونی ساختار و محیط رابط پایگاه‌ها و نیز استانداردهای ذخیره و بازیابی اطلاعات (فرمت ورود و ذخیره) بسیار متفاوت است، به‌شکلی که استفاده از آنها را کاهش می‌دهد و یا دشوار می‌کند. این وضعیت همچنین، امکان داده کاوی و یا تبادل اطلاعات را بسیار دشوار و یا غیرممکن می‌سازد.

در طی دهه گذشته، بر تعداد پایگاه‌هایی که متن کامل مقاله یا مدارک را قابل دسترس نموده‌اند، افزوده شده است که جای خشنودی دارد. بسیاری از کاربران نیز نتوانسته‌اند نیاز اطلاعاتی خود را بر طرف سازند که این خود ارزشمندی پایگاه‌ها را نشان می‌دهد. در عین حال، وجود خط‌مشی‌های متفاوت در فراهم‌آوری دسترسی جامعه به محتوای پایگاه‌ها نیز تا حدودی مسئله‌ساز بوده است. برخی پایگاه‌ها فقط اطلاعات کتابشناختی، برخی از آنها چکیده، و شماری نیز متن کامل را ارائه می‌دهند. همچنین، برخی از پایگاه‌ها فقط برای کاربران و کارکنان سازمان تولید کننده قابل دسترس است در حالی که برخی دیگر، منابع و خدمات خود را به رایگان در دسترس همگان قرار داده‌اند. از سوی دیگر، کیفیت متن کامل مقاله‌ها یا مدارک ارائه شده در برخی پایگاه‌ها به دلیل کیفیت نامطلوب نوع اسکن و یا فایل دیجیتالی، مورد رضایت کاربران نیست.

نکته قابل توجه دیگر آن است که بسیاری از پایگاه‌های ایجاد شده توسط برخی کتابخانه‌ها و یا مراکز اطلاعرسانی به دلایل گوناگون از جمله نبود بودجه و یا نیروی انسانی کافی نتوانسته‌اند روزآمد شوند و یا به‌طور کلی از دسترس کاربران خارج شده‌اند. این مسئله نیز نیاز به توجه و پیگیری از سوی مدیران آن مراکز و یا یک مرکز ملی دارد.

اکنون با توجه به اهمیت پایگاه‌های اطلاعاتی فارسی در پشتیبانی از نظام آموزشی و نیز فعالیت‌های پژوهشی و به‌طور کلی در بر طرف ساختن نیازهای اطلاعاتی جامعه، ضرورت تدوین یک راهبرد کلان برای مدیریت آنها در سطح کشور احساس می‌شود. هماهنگ‌سازی فرایندها در طراحی و توسعه این پایگاه‌ها، ترویج استفاده از استانداردهای بین‌المللی و ملی در ساختار و محتوى، و نیز کاربرد اصول علمی در طراحی محیط رابط آنها می‌تواند موجب رضایت‌مندی کاربران از کمیت و کیفیت پایگاه‌ها شود. نگاه کلان در راستای یکپارچه‌سازی پایگاه‌های اطلاعاتی به منظور تبادل و اشتراک داده‌ها، هم‌افزایی اطلاعاتی، داده‌کاوی، و ... می‌تواند به مدیریت بهینه اطلاعات در سطح ملی منجر گردد. این امر فقط از طریق سیاستگذاری از سوی "کمیته راهبری نظام ملی اطلاعرسانی" قابل پیگیری و پیاده‌سازی است. این کمیته می‌تواند یک کارگروه تخصصی را با هدف‌های مشخص که در راستای بهسازی وضعیت پایگاه‌های اطلاعاتی و گسترش یکپارچگی آنها باشد، تعیین و کار را آغاز نماید. به عنوان مثال، در این راستا تجربه سودمند پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات در توسعه پایگاه جامع پایان‌نامه‌ها به‌شکل پیوسته و در سطح ملی بسیار آموزنده خواهد بود. کوتاه سخن آنکه، بهسازی وضعیت پایگاه‌های اطلاعاتی در ایران نیازمند مدیریت در سطح کلان است.

رحمت الله فتاحی
سودبیر